

Idésprutan i travsporten

Ung. Omtyckt. Frispråkig.

MÖLNDAL. I en föråldrad travvärld där många gör karriär genom att följa strömmen sticker Kristofer Jakobsson ut.

Sulkysport besökte Mölndalsbanans levande reklampelare som aldrig blir nöjd och alltid är på språng.

– Åby är rock 'n roll. Vi gör vad vi vill, säger 27-åringen.

Text EMIL PERSSON Foto MALIN ALBINSSON/MVA FOTO

Mölndals centrum har mer liknat en byggarbetsplats än en stadskärna under många år. Åbytravet har på senare tid gått samma öde till mötes. Banan är i gigantisk förändring och få saker är sig likt.

Inne på travbanans kontor ser dock allt ut att vara strukturerat och i ordning bortsett från det näst sista rummet till höger i korridoren.

Kristofer Jakobssons kontor hade lika gärna kunnat vara ett uppehållsrum på en högstadieskola eller ett studentrum. Inte en tavla hänger rakt, i fönstret står en gammal kaffebryggare och i soffan där undertecknad parkerar ligger drivor av facklitteratur och gamla travprogram.

Ett organiserat kaos i vilket han tycks trivas alldeles ypperligt. Det dröjer inte många minuter innan det ringer i kontorstelefonen.

– Har du ett tidtagarur jag kan låna? Jag ska köra på banan om tio minuter, frågar Admir Zukanovic i andra änden.

Jakobsson – eller Fölet som han kallas i "alla år" – skakar fram ett tidtagarur från sportchef Jon Walter Pedersens kontor och levererar det i utselningsstallarna som nära nog ligger vägg i vägg. Av bara farten tar vi en sväng över nybygget då Åbys första mässa arrangeras samma dag som Sulkysport är på plats och man allt tydligare kan se mediautrymmen och inläktare växa fram.

– Samtidigt som vi har Pokaldagen i maj kommer vi arrangera en Comic Con-mässa.

Det kan springa runt 5.000 människor i Batman-dräkter vägg i vägg med travbanan

Det kan springa runt 5.000 människor i Batman-dräkter vägg i vägg med travbanan. Kan vi få en bråkdel av dem att även besöka travet så är det fina pengar in, säger Fölet och låter entusiastisk inför framtidens utmaningar.

Hemma i Härryda har även han och sambon Elin Jansson en utmaning framför sig. Den sexårige valacken Parc Monceau (e. Yankee Glide) finns på sambons träningslista och trimmas för debut i deras regi.

– Hemma har vi bara en slinga på 700 meter att köra på, men vi har fem träningsgårdar inom fyra mil som vi kan träna på. För det betalar vi 999 kronor om året, det är knappt tre kronor om dagen och då ingår ju även möjligheten att köra inne på Åbys bana i det. Det finns de som tycker det är dyrt, men jag

Kristofer Jakobsson och Åbys sportchef Jon Walter Pedersen bollar idéer under ett möte.

Livet med en pinne. Det är så många känner igen Åbytravets Kristofer Jakobsson,

kan inte hålla med. Vi var inne och körde fort häromkvällen och kan stå och sela inomhus i fräscha stallar och inte behöva frysa.

Det var genom att arbeta just aktivt med själva hästen som Jakobsson hamnade på Åby 2007. Då som gymnasieelev på Åby travgymnasium.

– I den allra första klassen på skolan gick Patrik Österberg och Cecilia Olsson, vilka båda jobbar här nu. Jag kunde faktiskt inte "ett skit" om hästar när jag började. Jag kunde inte sela en häst, däremot visste jag vad den hade för morfar. Jag var intresserad på ett annat sätt, den informationen jag hade tagit in kom via Ronden. Mamma har sagt att det var genom Ronden jag lärde mig läsa.

Bland klasskamraterna fanns Marcus Schön och Fredrik Berg, vilka båda fått Stig H:s stipendium. Själv har Jakobsson gått en annan

eller "Fölet" kort och gott. Med sin selfiepinne gör han intervjuer och inslag runt Mölndalsbanan och vill komma nära sporten, hästarna och människorna.

väg och likaledes blivit prisad, det genom Remy Nilsons Pris.

Travsporten har följt honom livet igenom. Mamma Anna-Lena var tidigare lärare, men började 1998 arbeta tillsammans med maken Sven-Olof i mäklarfirmen. Familjen är sedan många år hästägare och föder numera även upp travare på Varps gård utanför Strömstad.

– Mina föräldrar har alltid jobbat mycket och jag minns travet som ett andningshål från när jag var liten. Min pappa har alltid varit rastlös och haft fullt upp, men när det var trav på tv klockan 18 så satt han still.

Tv-stunderna i all ära, men kärleken växte sig allra mest stark på plats på travbanorna.

– Vi var på Bjerke när Zoogin vann Oslo Grand Prix 1997. Det gav intryck, men jag minns ännu tydligare ett treåringslopp på Åby från 2005. Stig H. Johansson vann med Ferrari Broline före Daddy Joe. Vi stod framme vid staketet och det var detaljerna jag fastnade för.

Att duvorna åt hästbajs, att det rök om hästarna när de körde förbi och hur Veijo Heiskanen satt med körspöet rakt upp i luften som en antenn. Och att det luktade häst.

Upplevelserna relaterade till just närheten med hästarna och människorna som stått vid deras sida återkommer han till flera gånger om. Det går inte att ta miste på att det är det som har grundlagt travintresset.

– Farmor och farfar hade hästar hos Jonny Johansson i Åmål och vi åkte ofta med honom till travet när hästarna startade. De hade en häst som hette Peace Bell som vann debuten i Årjäng 2000, då träffade jag Björn Goop för första gången. Det kändes väldigt coolt.

Hos Goop gjorde han också sin praktik när han gick i nian, detta under den tid då Olle och Björn hade hästar uppstallade på Balltorp alldeles bredvid Åbytravet.

FAKTA

Namn: Kristofer Jakobsson.
Ålder: 27.
Bor: Gård i Härryda.
Arbatar: På Åbys sportavdelning.
Familj: Sambon Elin Jansson, pappa Sven-Olof, mamma Anna-Lena, syster Ludvig och Karin.
Äter helst: Strömstadsträkor.
Dricker helst: Mjöl, rödvin, öl.
Favorithäst: Zlatan Bob.
Favorittränare: Atle Hamre, Peter Strooper, Marcus M Melander, Jori Turja, Veijo Heiskanen, Bo Thomasson.
Favoritkusk: Veijo Heiskanen. Kolla hur han kör ett 3.000 meterslopp på klocka i ledningen.

Foto Malin Albinsson/MVA Foto

– Att som 15-åring kastas rakt in i travets värld med allt snack... du fastnar direkt. De hade nog haft bättre praktikanter om jag säger så. Jag minns första dagen att jag kom in i stallen vid 07:30 och sade "god morgon" varpå Henrik Bøgh sade "god middag". Utöver han jobbade även Torbjörn "Kulan" Karlsson och Mikael Ekberg i stallen i det skedet, det var en hård jargong och enorma kontraster jämfört med vad jag var van vid från sommarjobbet på Järnia. De sade till mig att skaffa mig ett "riktigt jobb" istället för att vara inom travet, men jag var fast.

Därmed var det inte särskilt svårt att välja inriktning till gymnasiet. Samhällslinjen i Strömstad valdes bort till förmån för relativt nystartade Åby travgymnasium.

– Skolan låg helt perfekt på den gamla stallbacken. Du lärde dig en sak i lektionsalen och så gick du rakt ut och praktiserade den i stallen.

"Jag slutade dricka mjölk och gick ner tio kilo". En förhandsintervju med hemmaamatören Olof Thorson utmynnar plötsligt i diskussion om kuskars vikt.

"Jag är alltid väl påpälsad. Man får förbereda sig". Utöver väderavhandlas ämnet danska rindhästar med Åbytränaren Bo Falsig.

– Det var mycket folk som var igång på stallbacken på den tiden. Veijo Heiskanen hade öppnat sitt stall igen efter ett uppehåll, Christina Medin hade 65 hästar och Brian Jörgensen hade ett rätt stort stall med mycket importer. Det var folk i rörelse och det blev naturligt att man kunde hjälpa till i stallen.

Han jobbade hos Veijo Heiskanen en period efter gymnasiet, men hade dessförinnan smugit igång med arbete "på andra sidan".

Dels fuskade han som löpningsreferent mellan varven, senare även som intervjuare och som rapportör i den värnningsskanal Åby hade igång i sin intern-tv på denna tid.

– Jag började på Åby på ett vikariat 2011 och har blivit kvar sedan dess. Ingen vet riktigt vad jag gör. Jag jobbar på sportavdelningen, men på någon annan bana hade den tjänsten som jag har säkert benämnts som att man var på marknadsidan. Jag har skapat ett eget sätt att vara och agera på, men all respekt för gamla sätt att arbeta utifrån.

Det där med att låta saker och ting fortgå i samma gamla mönster är inte Jakobssons grej även om han säger sig ha stort behov av vissa rutiner i vardagen.

– Under min högstadietid så ifrågasatte jag

Av hundra idéer kanske jag går vidare med fem och det är möjligt att någon blir förbannad emellanåt

Kristofer Jakobsson gör intervjuer på stallbacken inför kvällstävlingarna på Åby "Vi får hoppas att det slår väl ut i loppet, men det har aldrig gjort det innan". Det säger

allt och alla. Jag tycker inte att man ska stöpa alla i samma form, alla är inte ämnade för att göra likadant. Det där har följt mig hela livet.

Att ifrågasätta och inte göra "som alla andra" kan tyckas kämpigt i en travvärld. Det är lätt att fråga sig hur man finner kraften för att regelbundet ta striderna.

– Jag tror folk frågar för mycket och det gör att det blir tungrott. Av hundra idéer kanske jag går vidare med fem och det är möjligt att någon blir förbannad emellanåt. Men hellre då att gå tillbaka och rätta till det än att inte kommit någonstans alls. Sedan är det tack-samt på ett sätt att det är mycket annat på banan just nu, det har gett oss fria tyglar kring det sportsliga.

Att Jon Walter Pedersen som tituleras som sportchef är just chef och den som bestämmer i slutänden är Kristofer tydlig med, men utifrån tycks hela Åbys sportsliga trojka kunna möta de aktiva utan att känna sig bakbundna.

– Vi har en tajt dialog med de aktiva och är tillgängliga jämt. På gott och ont, men både jag, Jon Walter och Patrik kommer själva från sportens värld och vi vet hur det som kan uppfattas som små saker för den som inte är helt

insatt kan förstöra en hel dag för en tränare. Man behöver vara flexibel och ge snabba besked.

Några initiativ som inte processades i "all evighet" är Åbys podcast Travtjöt samt Facebook live-sändningarna en knapp timme för tävlingsdagarnas första lopp.

Uppskattade aktiviteter och när Sulkysport försöker hänga på Jakobsson över stallbacken en onsdagkväll i januari när han hastar runt med selfie-pinnen är det svårt att hinna med i alla svängar. Medverkande och ämne skiftar hastigt och alla tycks bjuda till.

– Det kom fram en gubbe från Irland under Prix d'Amérique-auktionen ifjol som sade "det är ju du från Facebook". En annan aktiv från Norge sade att de alltid kollar på sändningen i transporten till Bergens torsdagstävlingar. Det ska vara fritt från siffror och spelsnack. Däremot spinner jag gärna igång med en hovslagare, provsitter och analyserar effekten av en jänkarvagn eller går igenom olika huvudlags betydelser med en aktiv.

Kvällen tillbringas med att göra intervjuer i Åbys vinnarcirkel. Jobbet som referent och speaker låter han Lars Ågren sköta, trots att "Fölet" var tvåa i Kanal75:s referenttävlning "värsta reffet" år 2009.

– Jag tycker inte att man kommer nära folket och de aktiva när man refererar och är speaker. Då blir man isolerad på en och samma

hemmaamatören Leif Ljungren och visar upp nyvakade problembarnet Thermal Broline. Stoet missade en totoplacinger för nionde starten i följd.

Foto Malin Albinsson/MVA Foto

plats och det vill jag inte vara. Tävlingsdagarna är det bästa vi har och jag älskar att prata med människor. Oftast är det efter sista loppet på tävlingsdagarna jag känner mig som mest kreativ. Då har man tagit del av andras intryck och diskuterat saker som ger väldigt mycket.

Arbetet för Åby i sociala medier och ledde 2017 fram till att han fick mottaga Remy Nilsons Pris. Många har trott att Jakobsson skulle hamna i Kanal75:s sändningar, men så har inte blivit fallet.

– Jag provfilmade samma år. Det var reporter och referenttest, men blev inget. Det var en period då Kanal75 hade såväl Matteus Lillieborg som Jan-Olof Molin och Göran Borgås i Västsverige. Jag vet inte hur mycket det påverkade eller om jag inte ansågs vara tillräckligt bra. Jag har inte tänkt mer på det.

Inuläget omges han inte av några andra planer än att bli Åby trogen. Men...

– Jag är egentligen ingen stadsmänniska. Jag tycker till exempel att Bengtsfors är världens vackraste stad och trivs egentligen bättre på "orten", men har samtidigt svårt att se mig själv arbeta på en bana med färre täv-

lingsdagar. Ska jag säga någon annan bana som kan locka så säger jag Bjerke. Det finns någon potential där som kittlar.

Att förvalta de investeringar som gjorts på Åby är det primära målet och att man står inför en utmaning förnekar han inte.

– Hur mycket folk vi har här på Åby om tio år avgörs inte nödvändigtvis av människors travintresse utan det blir snarare mycket saker runt omkring som kommer påverka. Där har vi på Åby en skyldighet att inte jobba i gamla banor och tro att det ska rulla på om vi gör som vi alltid gjort för... nej, det kommer det inte att göra. Vi måste tänka i nya banor.

Just den saken är inte Kristofer Jakobsson rädd för. Idéerna vad man kan göra spottas ut som på löpande band. Fem på hundra ska ju bli realitet.

Eller som han uttrycker saken själv: – Åby är rock'n roll. Vi gör vad vi vill.

EMIL PERSSON
emil@sulkysport.se

"Fölet" om...

...travgymnasium:

– Bygg ett utbildningscentrum i Halmstad och låt Åby och Jägersro vara rena tävlingsbanor. I Halmstad finns det tränare som vinner Grupp I-lopp för jämnan och som har kanonpersonal elever kan lära sig av. Med all respekt för Wängens verksamhet så tror jag det är en farlig väg om den skolan blir ensam att bedriva verksamhet med travinriktning, vi behöver fler skolor, inte färre.

...att rekrytera unga aktiva:

– Köp en hästlastbil och starta en mobil travskola. Kommer inte människorna ut till oss så får vi komma till människorna. Jag vill att vi ger oss ut i förorterna och låter barnen träffa hästarna, det gör något med barn att få träffa hästar. Så kan vi åka runt med den här mobila travskolan, vi kan åka till Torps köp-

Jag vill att vi ger oss ut i förorterna och låter barnen träffa hästarna

centrum i Uddevalla och stå där på parkeringen någon helg till exempel. Hur enkelt vore inte det att knyta till sig en lokal travambassadör som har en gård som vi sedan slussar vidare barnen till två timmar på lördagar. Varsågod, här kan ni komma och lära er mer.

...Åbys "egna Balder":

– Jag vet att det här är krångligt, men... Bygg en större släpvagn som dras av en bil där man har monterat fast sulkys och tömmar. Folk får sitta i sulkyn fullt påklädda med hjälm och dress och "köra sin häst" på innerbanan samtidigt som fältet tävlar på riktigt på utsidan. Tänk att sitta i 55 kilometer i timmen, få känslan av hur det är för kuskarna att sitta där ute i ösregn och ta hastiga beslut i de här farterna. Jag förstår att det finns att slipa kring säkerhetstänket här, men någon klarar garanterat av att utföra detta.

...sin första chef Ken Karlsson:

– Han är helt överlägsen på att lära ut grunder och skola en människa och jag behövde extremt mycket skoling. Jag ifrågasatte allt och sade jag en sak bestämt kom han med tre motfrågor som fick mig att tänka till rejält. Det blev faktiskt som att jag svarade på min egna fråga. Ken är skarp och jag skulle absolut kunna se honom sitta som chef för ST eller ATG.

Kristofer Jakobsson, Jon Walter Pedersen, Sören Englund och Matts Olsson sitter i nomineringsmöte inför Åbys travgala.